

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **M. K.**
st. přísl. X
bytem X
zastoupený Mgr. Pavlem Čižinským, advokátem
se sídlem Varšavská 714/38, Praha 2 - Vinohrady

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. OAM-4869/TP-2023,

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** rozhodnout o žádosti žalobce ze dne 27. 2. 2023 o vydání povolení k trvalému pobytu, a to **do 30 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši **12 200 Kč**, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Pavla Čižinského, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalovanému byla dne 27. 2. 2023 doručena žádost, kterou žalobce podle § 69 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném do 30. 6. 2023, požádal o povolení k trvalému pobytu.
2. Žalovaný o žádosti žalobce nerozhodl v zákonné lhůtě, proto podal žalobce dne 26. 7. 2023 žádost o přijetí opatření proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, v níž žádal Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“), jakožto nadřízený správní orgán, aby věc žalobce převzala a rozhodla namísto nečinného žalovaného. Komise na žádost žalobce nereagovala.
3. Dne 4. 9. 2023 podal žalobce žalobu, jíž se domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřoval v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a následující podání

4. Žalobce v žalobě namítá, že ke dni podání žaloby žalovaný nerozhodl o jeho žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, ačkoliv o ní měl povinnost rozhodnout „dle § 169 odst. 1 písm. g) bod 2) zákona o pobytu cizinců“ do 60 dnů ode dne podání žádosti. Dne 26. 7. 2023 podal žalobce ke Komisi žádost o opatření proti nečinnosti správního orgánu, avšak na tuto žádost Komise ke dni podání žaloby nereagovala. Žalovaný nesplnil svou povinnost vydat rozhodnutí v zákonné lhůtě, navíc byly bezvýsledně vyčerpány i prostředky, které žalobci správní řád dává na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, proto žalobce navrhl, aby Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozhodl tak, že žalovaný je povinen vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně popřel oprávněnost podané žaloby a vyslovil s ní nesouhlas, neboť v daném případě nebyl a není nečinný. Žalovaný pro účely řízení zkoumal, zda žalobce splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení tohoto druhu trvalého pobytu, kdy veškeré jednotlivé úkony provedené žalovaným jsou nedílnou součástí správního spisu. Dále žalovaný podotkl, že žaloba postrádá bližší konkretizaci či argumentaci tvrzené nečinnosti, přičemž obsah žaloby je jen velmi stručně založen na tom, že správní orgán je ve věci nečinný. Dle žalovaného ani nelze s jistotou tvrdit, že by žalobce bezvýsledně vyčerpал všechny prostředky na ochranu proti nečinnosti žalovaného, když nadřízený orgán opatření proti nečinnosti nevydal. Závěrem žalovaný uvedl, že dne 8. 8. 2023 vydal předkládací zprávu, kterou byla žádost žalobce povolena. Následně byl žalobci dán termín na den 23. 11. 2023, aby se dostavil na pracoviště žalovaného za účelem odebrání biometrických údajů, nezbytných pro vydání průkazu o povolení k trvalému pobytu. Žalovaný má za to, že řízení o žádosti žalobce probíhalo řádně a žalovaný byl v řízení činný, proto navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
6. V replice k podanému vyjádření žalobce uvedl, že tvrzení o vydání předkládací zprávy nemůže ani potvrdit ani vyvrátit, neboť žalovaný mu žádnou předkládací zprávu neposlal. Předkládací zpráva ovšem v žádném případě nepředstavuje vydání rozhodnutí, kdy jde pouze o interní akt v rámci žalovaného, který nevyvolává navenek žádné právní účinky, a který není nikomu doručován. Žalobce dále potvrdil, že je sice na den 23. 11. 2023 objednáno,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ovšem tato skutečnost není pro soudní řízení relevantní a tvrzení žalovaného nemohou mít vliv na důvodnost žaloby.

7. K výslovnému dotazu soudu žalovaný ve sdělení ze dne 2. 11. 2023 uvedl, že rozhodnutí ze dne 8. 8. 2023, č. j. OAM-4869-9/TP-2023, kterým bylo vydáno povolení k trvalému pobytu a jež bylo založeno v předloženém správním spisu, nebylo žalobci doručeno. K převzetí dojde až při výdeji průkazu o povolení k trvalému pobytu. Termín k převzetí bude dán žalobci až po provedení snímání biometrických údajů dne 23. 11. 2023. Žalovaný rovněž uvedl, že o předvolání k dostavení se na pracoviště žalovaného za účelem odebrání biometrických údajů nemá žádné potvrzení, jelikož s žalobcem byl termín domluven telefonicky.

III. Posouzení žaloby

8. Městský soud žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Městský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Veškeré podklady a listiny, z nichž městský soud vycházel a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS), popř. se jedná o skutečnosti mezi stranami nesporné (např. pozvání žalobce ke snímání biometrických údajů na den 23. 11. 2023).
9. Městský soud se zabýval přípustností podané žaloby. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Za tento prostředek se v režimu zákona o pobytu cizinců považuje podání žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2023, č. j. 9 Azs 194/2023-40). Žalobce žádost podal a Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců o ní ke dni podání žaloby nerozhodla, tedy žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.). Namítá-li žalovaný, že nelze s jistotou tvrdit, že by žalobce bezvýsledně vyčerpal všechny prostředky na ochranu proti nečinnosti žalovaného, když nadřízený orgán opatření proti nečinnosti nevydal, je nutné uvést, že dle § 71 správního řádu je správní orgán povinen vydat rozhodnutí bezodkladně a není-li to možné, nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení. Žalobce podal žádost o přijetí opatření proti nečinnosti správního orgánu ke Komisi dne 26. 7. 2023, i kdyby soud aplikoval lhůtu delší, v délce 30 dní, pro vyřízení této žádosti, lhůta marně uplynula dne 25. 8. 2023. K podání žaloby žalobce přistoupil dne 4. 9. 2023, tedy devět dní po marném uplynutí lhůty pro přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného. Lze proto uzavřít, že žalobce naplnil zákonnou podmínku pro podání žaloby, když bezvýsledně vyčerpal veškeré prostředky ochrany proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s.
10. Dále se městský soud zabýval důvodností podané žaloby a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Městský soud na úvod poznamenává, že se nejdříve zabýval otázkou rozhodné právní úpravy. Podle čl. IV (přechodná ustanovení) zákona č. 173/2023 Sb., kterým se s účinností od 1. 7. 2023 mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, řízení podle zákona č. 326/1999 Sb. zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; v tomto řízení se však postupuje podle § 50 odst. 4, § 50a odst. 3 a § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Řízení o žádosti žalobce bylo zahájeno dne 27. 2. 2023, proto je v posuzované věci třeba vycházet z právní úpravy zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 30. 6. 2023.

12. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
13. Podle § 169t odst. 6 písm. g) bod 2 zákona o pobytu cizinců platí, že v případě žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu rozhodne Ministerstvo vnitra ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podána na území České republiky.
14. Podle § 169t odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání osvědčení o registraci nebo povolení k přechodnému nebo k trvalému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí rozhodnutí o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 74, průkazu trvalého pobytu nebo karty trvalého pobytu podle § 87r, jde-li o vydání povolení k trvalému pobytu.
15. Podle § 169t odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců hodlá-li ministerstvo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání osvědčení o registraci nebo povolení k přechodnému nebo k trvalému pobytu vyhovět, vyzve žadatele podle § 44 odst. 1, § 44a odst. 13 nebo § 74 odst. 2 k poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu.
16. Podle § 169t odst. 9 písm. b) zákona o pobytu cizinců lhůta pro vydání rozhodnutí neběží ode dne odeslání výzvy podle odstavce 8 písm. a) do doby zpracování poskytnutých údajů.
17. Žalobce podal žádost o vydání povolení k trvalému pobytu dne 27. 2. 2023 a poslední den zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí připadl na pátek 28. 4. 2023. Žalovaný v této lhůtě neučinil žádný úkon, proto žalobce podal dne 26. 7. 2023 ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců žádost o přijetí opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. Ze správního spisu vyplývá, že ke dni podání žaloby (4. 9. 2023) Komise o žádosti žalobce o přijetí opatření proti nečinnosti nerozhodla. Ze sdělení žalovaného ze dne 2. 11. 2023 mimo jiné vyplývá, že žalobci nebylo žalovaným zasláno předvolání k dostavení se na pracoviště žalovaného za účelem odebrání biometrických údajů dne 23. 11. 2023, ale žalobce byl žalovaným kontaktován telefonicky. Předvolání k dostavení se v tomto případě nezasílal, neboť se má jednat o běžnou praxi žalovaného. Klíčovou otázkou pro rozhodnutí v posuzované věci je, zda žalovaný vydal rozhodnutí o žádosti žalobce, a tedy ukončil svou nečinnost.
18. Z výše citovaného ustanovení § 169t odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců vyplývá, že vydáním rozhodnutí se v dané věci rozumí převzetí rozhodnutí o vydání povolení k trvalému pobytu, průkazu trvalého pobytu nebo karty trvalého pobytu, přičemž hodlá-li

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ministerstvo žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu vyhovět, vyzve žadatele k poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu.

19. Z obsahu správního spisu neplyne, že by žalobce rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu, průkaz trvalého pobytu nebo kartu trvalého pobytu již převzal. To ostatně potvrzuje též sám žalovaný, když uvádí, že k převzetí rozhodnutí dojde až při výdeji průkazu o povolení k trvalému pobytu, přičemž termín k převzetí průkazu o povolení k trvalému pobytu bude žalobci dán až po provedeném snímání dne 23. 11. 2023. Je tedy zřejmé, že žalovaný ve smyslu § 169t odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců rozhodnutí ve věci doposud nevydal. Na právě uvedeném nic nemění ani vydání předkládací zprávy dne 8. 8. 2023, č. j. OAM-4869-8/TP-2023, kterou byla žádost žalobce povolena, neboť jak uzavřel Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24, „*vydáním rozhodnutí o žalobcově žádosti nelze rozumět vydání předkládací zprávy.*“
20. V posuzované věci pak nedošlo ani k žádnému zákonem předvídanému důvodu, se kterým se pojí stavění lhůty např. ve smyslu § 169t odst. 9 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť jak uzavřel Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku sp. zn. 1 Azs 408/2017 „*pokud by zastupitelský úřad před uplynutím lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené v § 169 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců vyzval žalobce, aby se dostavil k vyznačení víza k pobytu nad 90 dnů podle § 30 odst. 2 téhož zákona za účelem převzetí zaměstnanecké karty do jeho cestovního dokladu, lhůta pro vydání rozhodnutí by se daným okamžikem stěžovateli stavěla a on by nemohl být považován za nečinného. Vzhledem ke skutečnosti, že sám stěžovatel nevydal pokyn k udělení víza k pobytu nad 90 dnů dle uvedeného ustanovení v rámci zákonné šedesátidenní lhůty (která uplynula dne 21. 8. 2017), nemohlo dojít ke stavení běhu lhůty pro vydání rozhodnutí a k rozšíření časového prostoru pro vydání rozhodnutí.*“ Městský soud podotýká, že přestože v této věci rozhodoval Nejvyšší správní soud dle staré právní úpravy, je tento rozsudek plně přílehlavý i nyní, kdy byla relevantní ustanovení o rozhodnutí a lhůtách přesunuta z § 169 zákona o pobytu cizinců do § 169t téhož zákona.
21. Namítá-li pak žalovaný, že již měl vyzvat žalobce, aby se dostavil k poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu, čímž odmítá svou nečinnost, je nutné uvést, že dle § 169t odst. 9 písm. b) zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 30. 6. 2023 lhůta pro vydání rozhodnutí neběží ode dne odeslání výzvy k poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu. V nyní posuzované věci je nesporné, že taková výzva žalobci zaslána nebyla, neboť i sám žalovaný tuto skutečnost potvrdil s tím, že byl žalobce vyzván pouze telefonicky. Situace by byla odlišná, bylo-li by možné na posuzovanou věc aplikovat novelizované znění výše citovaného ustanovení. Dle aktuálního znění účinného ode dne 1. 7. 2023 totiž lhůta pro vydání rozhodnutí neběží již jen učiněním záznamu o výzvě k poskytnutí nezbytných údajů do spisu.
22. Zkoumal-li žalovaný, zda žalobce splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení tohoto druhu trvalého pobytu, proto se v posuzované věci o nečinnost nejedná, je na místě takový názor žalovaného odmítnout. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2021, č. j. 1 Azs 221/2021-32, č. 4284/2022 Sb. NSS totiž „*nečinnost stěžovatele nelze ospravedlnit tím, že dal přednost tomu, aby – jak sám uvedl – rozhodoval podle zákona a aby všechny doklady předložené k žádosti skutečně prokazovaly, že žalobkyně splňuje podmínky pro vydání zaměstnanecké karty, namísto toho, aby dodržel lhůtu stanovenou zákonem. Jeho zákonnou povinností je totiž zajistit vše popsané - v řízení o žádosti žalobkyně je povinen splnit všechny své povinnosti stanovené*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

správním řádem a zákonem o pobytu cizinců, a to včetně dodržení lhůt, které zákon o pobytu cizinců stanoví k vydání rozhodnutí (viz § 169t tohoto zákona).“

23. Žalovanému lze přisvědčit, že žaloba je stručná a jednoduchá, ale v tomto ohledu odpovídá skutkové i právní jednoduchosti posuzované věci. Zákon stanovil žalovanému lhůtu pro vydání rozhodnutí o žalobcově žádosti, kterou žalovaný nedodržel. Žalobce požádal nadřízený správní orgán o vydání opatření proti nečinnosti, na níž nadřízený správní orgán nereagoval a žalovaný zůstal i nadále nečinný. Žaloba obsahuje popis relevantních skutkových okolností a shrnutí dosavadního průběhu řízení, což k jejímu projednání postačuje.
24. Městský soud uzavírá, že délka řízení u žalovaného již přesáhla trojnásobek zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí, zároveň žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředky k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu a ze správního spisu a samotného tvrzení žalovaného plyne, že rozhodnutí o žádosti žalobce doposud nebylo vydáno. Žalovaný je tak nečinný. Městský soud proto rozhodl výrokem I tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.
25. Ohledně lhůty, ve které má žalovaný rozhodnout, považuje městský soud vzhledem k délce zákonné lhůty stanovené pro vydání rozhodnutí (60 dnů), s ohledem na dosavadní délku řízení (devět měsíců) a procesní stav žádosti lhůtu 30 dní za přiměřenou.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

26. Z výše uvedených důvodů městský soud rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.
27. Výrok o náhradě nákladů řízení žalobce je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšný žalobce má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, a jsou tvořeny odměnou za tři úkony právní služby po 3 100 Kč za převzetí a přípravu zastoupení, za sepsání žaloby a repliku k vyjádření žalovaného [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d)] a paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč za každý z těchto dvou úkonů (§ 13 odst. 4). Žalobcovy náklady řízení v celkové výši 12 200 Kč je žalovaný povinen nahradit žalobci v přiměřené 30denní lhůtě k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 15. 11. 2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu